

- нарушение на контрола за явни грешки в преценката, изопачаване на преписката, неизпълнение на задължението на първоинстанционния съд за мотивиране и нарушение на член 73 от Правилника и правната уредба относно покриването на рисковете;
- тъй като Съдът на публичната служба не е взел предвид изложените в хода на съдебното заседание съображения във връзка с твърденията за нарушение, посочени в първоинстанционната жалба,
- тъй като Съдът на публичната служба е приел поспециално, че свободата на преценка на лекарите се отнася единствено до установяване на заболяването, а не до определянето на степента на увреждане при инвалидност, като по този начин съдът потвърждава задължителния характер на европейската таблица за оценяване на уврежданията на физическото и психическо здраве, с която степента на увреждане при инвалидност в конкретния случай се ограничава на 20 %, докато лекарската комисия е приела, че степента на увреждане на жалбоподателя е от 100 %,
- нарушение на понятието за разумен срок и изопачаване на преписката, тъй като при припомняне на фактите Съдът на публичната служба е посочил медицински преглед, който не е бил проведен, за да заключи впоследствие, че преписката на жалбоподателя е разгледана в разумен срок.

Жалба, подадена на 13 септември 2010 г. — Nedri Spanstaal/Комисия

(Дело T-391/10)

(2010/С 301/76)

Език на производството: нидерландски

Страни

Жалбоподател: Nedri Spanstaal BV (Venlo, Нидерландия) (представители: M. Slotboom и B. Naan, advocaten)

Отговорник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

- да се установи, че жалбата е допустима;
- да се отмени член 1, точка 9 от Решението по отношение на периода, за който се ангажира отговорността на Hit Groep, както и да се отмени член 2, точка 9 от Решението в частта му, с която се налага глоба на Nedri;
- да се осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Жалбоподателят иска частичната отмяна на Решение на Комисията от 30 юни 2010 г., постановено в рамките на

процедура по прилагане на член 101 ДФЕС и на член 53 ЕИП по дело СОРР/38.344 — Стомана за предварително напращане.

В подкрепа на жалбата си излага три правни основания.

На първо място се нарушавали член 101 ДФЕС, член 23, параграф 2 от Регламент № 1/2003⁽¹⁾, както и задължението за мотивиране. Комисията допускала юридически и фактически пропуски, тъй като ангажирала солидарната отговорност на Hit Groep единствено за периода от 1 януари 1998 г. до 17 януари 2002 г. Според жалбоподателят Комисията трябвало да ангажира отговорността на Hit Groep за периода от 1 май 1987 г. до 17 януари 2002 г. Именно през целия този период Hit Groep упражнявал контрол над жалбоподателя.

На второ място се нарушавали член 23, параграф 2 от Регламент № 1/2003, Насоките относно метода за определяне на глобите⁽²⁾, принципът на пропорционалността и задължението за мотивиране. Комисията допускала юридически и фактически пропуски, като изчислила законния максимум за размера на глобата, който е 10 % от общия оборот за предходната търговска година, въз основа на общия оборот на жалбоподателя за 2009 г. Законният максимум следвало да се изчисли въз основа на общия оборот на жалбоподателя за 2002 г.

На трето място, се нарушавали точка 23 от Известието относно освобождаване от глоби и намаляване на техния размер по делата за картели⁽³⁾, както и задължението за мотивиране. Комисията допускала юридически и фактически пропуски, тъй като намалила размера на глобата на жалбоподателя единствено с 25 %, вместо с 30 %.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 1/2003 на Съвета от 16 декември 2002 година относно изпълнението на правилата за конкуренция, предвидени в членове 81 и 82 от Договора (ОВ L 1, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 167).

⁽²⁾ Насоки относно метода за определяне на глобите, налагани по силата на член 23, параграф 2, буква а) от Регламент № 1/2003 (ОВ С 210, 2006 г., стр. 2; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 4, стр. 264).

⁽³⁾ Известие на Комисията относно освобождаване от глоби и намаляване на техния размер по делата за картели (ОВ С 45, 2002 г., стр. 3; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 5, стр. 3).

Жалба, подадена на 6 септември 2010 г. — Euro-Information/CXВП (EURO AUTOMATIC CASH)

(Дело T-392/10)

(2010/С 301/77)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Euro-Information — Européenne de traitement de l'information (Страсбург, Франция) (представител: A. Grolée, avocat)

Отвeтник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Искания на жалбоподателя

- да се отмени решението, постановено на 17 юни 2010 г. от втори апелативен състав по преписка R 892/2010-2, в частта с която се отхвърля заявката за марка № 004114864 по отношение на стоки и услуги от класове 9, 35, 36, 37, 38 и 42,
- да се осъди СХВП да заплати разноските, направени от жалбоподателя в производството пред СХВП и в настоящото производство съгласно член 87 от Процедурния правилник.

Правни основания и основни доводи

Марка на Общността, предмет на спора: словна марка „EURO AUTOMATIC CASH“ за стоки и услуги от класове 9, 35, 36, 37, 38 и 42 — заявка № 4114864

Решение на проверителя: отхвърляне на заявката за регистрация

Решение на апелативния състав: частична отмяна на решението на проверителя; частичен отказ за регистрация на заявената марка; решение, прието вследствие на Решение на Общия съд от 9 март 2010 г. по дело Euro-Information/СХВП (EURO AUTOMATIC CASH) (T-15/09, все още непубликувано в Сборника)

Изложени правни основания: нарушение на член 7, параграф 1, букви б) и в) от Регламент № 207/2009, тъй като заявената марка не е описателна, а напротив — отличителна за всички стоки и услуги, по отношение на които е отказана регистрацията ѝ.

Жалба, предявена на 14 септември 2010 г. — Westfälische Drahtindustrie и др./Комисия

(Дело T-393/10)

(2010/С 301/78)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподатели: Westfälische Drahtindustrie GmbH (Hamm, Германия), Westfälische Drahtindustrie Verwaltungsgesellschaft mbH & Co. KG (Hamm), Pampus Industriebeteiligungen GmbH & Co. KG (Iserlohn, Германия) (представител: С. Stadler, Rechtsanwalt)

Отвeтник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателите

- да се отмени член 1, точка 8, букви а) и б) от Решението, доколкото с него се констатира наличие на основание за

ангажиране на отговорността на първия и втория жалбоподатели поради извършено преди 12 май 1997 г. нарушение на член 101 ДФЕС и на член 53 ЕИП;

- да се отмени член 2 от Решението, доколкото в него се налагат следните глоби: за първия, втория и третия жалбоподатели, като солидарни длъжници — глоба в размер на 15 485 000 EUR, за първия и втория жалбоподатели, като солидарни длъжници — глоба в размер на 30 115 000 EUR и за първия жалбоподател — глоба в размер на 10 450 000 EUR;
- при условията на евентуалност, да се намалят в подходящ размер наложените на жалбоподателите глоби;
- да се осъди отвeтникът да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Жалбоподателите обжалват Решение на Комисията С(2010) 4387 окончателен от 30 юни 2010 г. по дело COMP/38.344 — Стомана за предварително налягане. С обжалваното Решение на жалбоподателите и на други предприятия се налагат глоби на основание нарушение на член 101 ДФЕС и на член 53 ЕИП. Според Комисията жалбоподателите са участвали в продължаващо споразумение и/или съгласувана практика в сектора на стомана за предварително налягане на пазара на Общността и на пазара на ЕИП.

В подкрепа на жалбата си жалбоподателите посочват осем правни основания.

В първото правно основание жалбоподателите изтъкват, че бил нарушен член 25, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 1/2003⁽¹⁾, тъй като Комисията погрешно приела, че жалбоподателите са участвали в едно единствено и продължено нарушение.

С второто правно основание при условията на евентуалност се посочва, че Комисията нарушила член 23, параграф 3 от Регламент № 1/2003, тъй като не се съобразила с основни принципи за изчисляване на глобата, а при определяне на продължителността на нарушението взела предвид и периодът, в който картелът бил в упадък.

В третото правно основание жалбоподателите твърдят, че отвeтникът нарушил член 23, параграф 3 от Регламент № 1/2003, тъй като използвал данните, посочени в молбата на жалбоподателите за намаляване на глобата, против техните интереси и по този начин нарушил принципа на оправданите правни очаквания и принципа, съгласно който администрацията е обвързана от своите решения.

В четвъртото правно основание жалбоподателите изтъкват, че член 23, параграф 3 от Регламент № 1/2003 бил нарушен, тъй като отвeтникът допуснал многобройни грешки в преценката при определяне тежестта на нарушението.